

hea söök, illufad rided, lustilinne ello; ta lap-
sed ollid ta headus ja illo, ta lust ja rõõm.
Kui ta monne teise sarnone olleks olnud, siis
olleks se temmale wägga raske olnud, sest
nurrin innimenne tunneb keiki kibbedusfi
mitme wõrra. Agga selle naesterahwa waikne
meel ja kannatus aiasid meest ennam tagga,
kui monne teise kãrra. Naesed! mis te' ar-
wate? — — —

Rahhe aasta pãrrast tarwitasid mo tegge-
missed mind teine pole liina jausse. Seäl
korjas mulle ni paljo tööd, et ma aega ei sa-
nud nende hea innimeste jãrrele fulada, ja
kaks aastat olli seäl jubba jãlle mõda lainud,
siis sain korraga ùhhel pãwal ùhhe jummal-
kãrtlikko sõbra kãest kirja, ja seäl olli luggeda:

„Armas sõbber! Rahhe aasta eest rãkisid
Sa mulle mõnda forda ùhhest klawweri meist-
rist, kelle jures Sa forteris ollid. Kõllab
Sa malletad, kui süddamest meie mollemad
kãhetsefime, et se meil sel aial mitte woi-
malik ei olnud waest aidata. Ehk woib sed-

da nüüd tehha. Need saksad, kelle laste
koolmeister ma ollen, need on wägga armsad
innimessed, ja nende warral ollen ma mõnda
waest hãddalist sanud aidata. Eile küsis
proua, kas lastele jo klawwerit peaks tarwis
ollema: Siis kohhe tulli mul Sinno tuttam
klawweri meister mo mele. Kirjuta mulle
õige pea, kus ta ellab. Ma tahhan isse wa-
tama miina, kas ta tõ kõlbab. Õige halle,
et iggaüks kuulsaid meistrid otsib; waeste ju-
res lastwad ùksnes waesed tehha, kes wimase
tingani tingiwad ja monda forda ka wõlgo
jãwad. Se on jubba meie maias wisiks
woetud, et keik tööd sesugguste waeste meist-
rite jures lastakse tehha, kes ka omma am-
metit hãsti moistwad. Kui meie ka waesele
weel rohkem peaksime maksma, kas se siis
ni rãnk on? Meil on suur perrefond ja paljo
tutwad, olleme ùhhe kingisseppa ja rãtseppa
jubba hea jãrje peale aitnud. Sannaga rã-
gime rohkem.“

Sinno sõbber Julius.
Rõmoga luggesin sedda kirja. Se olli om-